

codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Ignațiu, județul Bihor, proprietatea comunei Sumugiu, în suprafață de 85 ha. 6000 mp. Regimul crâng compus Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Buta, județul Hunedoara, proprietatea Ioan Radu, în suprafață de 47 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Balta Viișoara, lot. II, județul Teleorman, proprietatea Tudor H. Capră, în suprafață de 31 ha. 5646 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentele pădurii Bragadiru, județul Teleorman, proprietatea Iancu Gurban și T. Dobrescu, în suprafață de 24 ha. 5300 mp. tratată în două serii de crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1939. în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) M. Șerban.

No. 33280 din 9 Februarie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerezvizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

S T U D I I

ANTESTEPA DIN CÂMPIA ARDEALULUI (O lămurire întârziată)¹⁾

de Prof. P. ENCULEȘCU

Câmpia Ardealului în mare parte din întinderea sa, aparține domeniului antestepei sau stepei cu păduri²⁾. Această antestepă ca și aceea din Bucovina, din nordul și chiar centrul Moldovei și Basarabiei, nu este o antestepă climatică, ci geognostică dacă se poate numi așa. Prezența sa este strâns legată de existența unor anumite roce (marne) bogate în diferite săruri și greu permeabile pentru apă. Aceste roce, deși se găsesc sub influența unei clime destul de umedă (media anuală a precipitațiilor variind între 500 și 700 mm. iar aceea a temperaturii sub 9°)³⁾, au întârziat procesul de solificare. În legătură cu aceasta, pe socoteala marnelor în loc să se formeze solul de pădure propriu zis sau chiar podzolit, așa cum ar fi trebuit după clima destul de umedă, indicele de ariditate fiind de 30—35⁴⁾, s'a format cernoziomul mai mult sau mai puțin degradat.

1) Întârzierea acestei lămuriri se datorește faptului că despre lucrarea distinsului nostru botanist D-l. Prof. Al. Borza intitulată „Câmpia Ardealului” (Studiu geobotanic) nu am avut cunoștință decât târziu și aceasta dintr'o scurtă recenzie făcută în Rev. Păd. nr. 12/1937, la pag. 1307, lucrarea în extenso nu am putut să o găsesc în comerț.

2) Prof. P. Enculescu: Zones de végétation. L'agriculture en Roumanie. Album Statistique, pag. 11, București, 1929.

3) Aceeași lucrare de mai sus pag. 7.

4) Dr. N. Carnescu: Facteurs de climat et zones de sol en Roumanie. Studii tehnice și economice. Seria C. nr. 2. Inst. Geol. București, 1934.

Dovada despre aceasta o fac toate porțiunile din cuprinsul acestei antestepe, unde marnele sunt înlocuite prin roce mai poroase (gresii, nisipuri, pietrișuri, etc.) pe contul cărora printr-o solificare normală s'a format nu cernoziomul degradat, ci solul de pădure tipic sau chiar într'un stadiu destul de înaintat de podzolire.

Variația solului din cuprinsul antestepei ardelenice este de aproape urmărită de aceea a vegetației sale spontane ierboase sau lemnoasă, atât în ce privește întinderea sa, cât și în ce privește elementele sale alcătuitoare și modul lor de asociere.

Aceasta este explicarea, că în mijlocul antestepei apar petece mai mari sau mai mici de păduri, care sub toate raporturile se aseamănă cu pădurea propriu zisă de foioase mixte.

Prezența acestor petece de păduri a făcut pe D-l Profesor Al. Borza să neghe existența antestepei în Câmpia Ardealului, pe care o consideră că o veche regiune de pădure propriu zisă (Quercetalia sau chiar Fagetalia în parte), al cărui sol de pădure din trecut s'a distrus în timpurile istorice din cauza despăduririlor și din care nu au mai rămas decât petece mai mult sau mai puțin întinse¹⁾.

Este foarte curios și inexplicabil faptul că, petecele actuale de păduri cu solul lor așa de caracteristic, nu se întâlnesc în părțile cu marne, ci numai acolo unde sunt roce mai poroase, deci mai permeabile pentru apă.

Să presupunem că adevărul este de partea D-lui Prof. Al. Borza și să admitem că în decursul timpurilor istorice vechiul sol de pădure a fost distrus prin acțiunea combinată a omului și a apei ce s'a scurs la suprafața sa. Această eroziune, în trecut ca și azi, s'a făcut cu o intensitate mai mare acolo unde din cauza pantei curgerea apei era mai repede și din contra ea era mai slabă sau redusă, cu totul acolo unde apa curgea încet sau foarte încet, ca pe platouri sau pe așezăturile depe muchiile

1) Prof. Al. Borza — „Câmpia Ardealului“ (Studiu geobotanic), Biblioteca Ateneului Român nr. 4, București, 1936. Recenzie în Rev. Păd. nr. 12, an. XLIX.

dealurilor. Ar urma deci, ca în aceste părți să se fi păstrat porțiuni din vechiul sol de pădure.

Dacă se studiază de aproape solul care se așterne pe aceste părți așezate unde eroziunea a fost foarte slabă s'au a lipsit cu totul, se constată că el este reprezentat prin cernoziom degradat acolo unde s'a format pe marne și din contră prin sol de pădure, chiar prin sol de pădure podzolit, acolo unde s'a format pe contul unor roce mai permeabile.

Influența acceleratoare sau întârziătoare a diferitelor roce asupra procesului lor de solificare, se oglindește în natura și repartizarea solurilor și prin urmare în felul vegetației pe care o suportă.

Caracterul acesta deosebit al antestepei nu este ceva specific pentru Câmpia Ardealului, ci se vede și în antestepa din nordul și chiar centrul podișului moldo-basarabeian, ca și în Bucovina. În această din urmă provincie românească, în partea sa dela sud de Siret, antestepa se prezintă ca două insule izolate în mijlocul zonei forestiere, care corespunde la două depresiuni, dintre cari una se întinde între Rădăuți și Siret, iar cea de a doua în regiunea Sucevei.

Aceste două antestepe despre care încă de mult timp a făcut mențiune Procopianu-Procopovici¹⁾, ca și cea din Câmpia Ardealului, nu sunt climatice ci geognostice. Prezența și întinderea lor este strâns legată de cea a marnelor, roce, care deși situate în partea și mai nordică a țării, într-o climă mai umedă și mai rece ca aceea a antestepei ardelenice (media anuală a precipitațiilor variind între 600 până la peste 700 mm., temperatura medie anuală fiind mai puțin de 9°, iar indicele de ariditate cuprins între 30—45), totuși chiar în asemenea condițiuni marnele au întârziat procesul de solificare. Din această cauză pe socoteala marnelor s'a format cernoziom în diferite stadii de degradare, în timp ce pe suprafața înălțimilor imediat vecine alcătuite însă din roce mai poroase (nisipuri, gresii, pietrișuri, etc.), se așterne peste tot podzolul tipic.

1) Zur Flora der Horaiz. Wien, 1893.

Deosebirea mare sub raportul solului este evidențiată și de vegetația spontană. Astfel, pe podzol ea este reprezentată prin întinși codrii, formați între alte esențe, din fag, mesteacăn și chiar brad și cu o vegetație ierboasă caracteristică pentru asemenea păduri; pe cernoziomul degradat atât vegetația ierboasă cât și cea lemnoasă, cu totul deosebită de a podzolului, cuprinde elemente proprii antestepei.

Distrușgerea vechiului sol de pădure și înlocuirea lui cu altele mai recente invocată pentru Câmpia Ardealului, în antestepele Bucovinei este cu desăvârșire înlăturată, căci ținând seama că suprafața lor este aproape plană sau slab accidentată, o asemenea distrușgere nu a putut avea loc sau a fost foarte slabă.

Un exemplu și mai tipic, care pledează în favoarea celor susținute mai sus, îl oferă pădurea Dumbrava Roșie (de la sud-est de localitatea Ceplenița din județul Iași¹⁾). Acest mci petec de pădure, care apare ca o insulă în mijlocul stepei, în partea sa centrală, care este și partea cu altitudine mai mare se prezintă cu toate caracterele pădurii propriu zise, suportată de un sol tipic de pădure format pe socoteala unor nisipuri mai mult sau mai puțin argiloase. În spre margini, paralel cu descresșterea altitudinii, pe nesimțite pădurea capătă aspectul tipic de antestepă, iar solul este înlocuit prin cernoziom degradat format pe socoteala unor marne. Mai departe pădurea rărindu-se din ce în ce mai mult, în cele din urmă dispăre, de aci încolo se continuă de jur-împrejur stepa fără păduri, așa de bine caracterizată prin solul, ca și prin vegetația sa spontană cu întinse și dese asociațiuni de *Stipa capillata* L. în părțile sale necultivate²⁾).

Din cele expuse mai sus rezultă destul de clar că, antestepa din Câmpia Ardealului, cași din alte țări din nordul țării, nu sunt climatice și nici determinate de distrușgerea în decursul

timpurilor istorice a unui vechi sol de pădure, din cauza despăduririlor, așa cum s'a susținut; ci prezenței unor anumite roce, care prin proprietățile fizice și prin compoziția lor chimică au întârziat procesul de solificare care și azi este pe cale de îndeplinire, acolo unde i se dă posibilitate.

Die Vorsteppe der transsylvanischen Hochebene.

L'avantsteppe de la plaine de Transylvanie.

Une réponse à un étude publié, il y a quelque temps, par M. le Prof. Borza.

Celui-ci considérait la „plaine de la Transsylvanie“ non comme une d'antésteppe proprement dite, d'origine climatique, mais comme une ancienne région des forêts, déboisée.

M. Enculescu qui répond, est d'avis qu'on se trouve en présence d'une steppe d'origine „géognostique“, provoquée par l'abondance des marnes peu perméables.

1) P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România, pl. IV. Mem. Inst. Geol. Vol. I. București, 1924.

2) P. Enculescu: l. c. tab. XXXV.